

I N F O R M A C Y J N Y

== NACZELNICTWA ZWIĄZKU HARCERSTWA POLSKIEGO ==
Warszawa, Wiejska 17. Tel. 85-618. Red. St. Mościcki

Rok I

11 maja 1946

Nr. 27

PRZEDSTAWICIEL HARCERSTWA NA KONGRESIE U.S.A.O.J.

Jako przedstawiciel Zw. Harc. Polsk. na kongres antyfaszyst. młodzieży jugosłowiańskiej USAOJ, wyjechał do Jugosławii p.m. Dr. Eugeniusz Łazowski, Lekarz Naczelny Związku.

HARCERZE ORGANIZUJĄ TEORETYCZNY KURS SZYBOWCOWY.

Harcerstwo, które przed wojną cieszyło się dużym dorobkiem lotniczym, rozpoczęło w tym kierunku na nowo przerwane działaniami wojennymi. W związku ze zbliżającym się latem, dla umożliwienia nauki pilotażu szybowcowego w licznych szkołach szybowcowych oraz obozach harcerskich, Warszawska Komenda Chorągwi Harcerzy organizuje dla harcerek i harcerzy z Warszawy i okolic trzytygodniowy teoretyczny kurs szybowcowy, który rozpocznie się dnia 20 maja w lokalu gimnazjum im. Batorego przy ul. Myśliwieckiej. Opłata wynosi 100 zł. Przewidziane są również ulgi w opłatach. Kurs jest dostępny dla harcerek i harcerzy w wieku od lat 15. Po ukończeniu kursu odbędą się egzaminy. Świadectwo z ukończenia kursu teoretycznego upoważnia do szkolenia praktycznego pilotażu. Zgłoszenia na kurs przyjmuje Wydział Lotniczy Warsz. Kom. Chor., ul. Wiejska 17, III p. we wtorki i piątki w godz. 16 - 18.

MŁODZIEŻ HARCERSKA A RADIO.

Młodzież harcerska zawsze żywo interesowała się radiem, które traktowała nie tylko jako źródło rozrywki, lecz również jako pole do wykazania swych zamiłowań i zdolności konstruktorskich, do zdobywania wiedzy i umiejętności przydatnych zarówno w zawodzie cywilnym, jak i w służbie wojskowej. Przed wojną Związek posiadał szeroko rozgałęzioną i sprawnie funkcjonującą sieć łączności radiowej, obsługiwaną przez własną, jedną z najmocniejszych, stację nadawczą krótkofalową.

Korzystając ze wznowienia działalności Społecznych Komitetów Radiofonizacji Kraju, młodzież harcerska pragnie dołożyć swój wysiłek do dzieła odbudowy radiofonii i jednocześnie nawiązać do swoich przedwojennych prac i doświadczeń.

ZAINTERESOWANIA LOTNICZE MŁODZIEŻY HARCERSKIEJ.

Olbrzymi rozwój lotnictwa, szczególnie w okresie ostatniej wojny, zmusił wszystkie narody

do budowy swojego lotnictwa, jak w wiekach ubiegłych troszczyły się o swoją flotę morską. Ale myliłby się ten, kto by sądził, że do tego celu wystarczy kupić za drogie pieniądze najbardziej nowoczesne samoloty zagraniczne i na nich latać. Jest to rozumowanie bardzo powierzchowne, bo żeby latać na tych samolotach, trzeba mieć i pilotów odpowiednio wyszkolonych i mechaników, którzy będą umieli obsługiwać te samoloty wraz z silnikami, i radiotechników do utrzymywania w locie łączności z ziemią i meteorologów lotniczych w całym kraju dla zapewnienia bezpieczeństwa lotu, wreszcie personel techniczny od wykwalifikowanego robotnika przemysłu lotniczego aż do inżyniera włącznie, który potrafi ten sprzęt naprawiać i konserwować. A skąd weźmiemy tych ludzi, jeśli nie rozbudzimy w odpowiednim czasie zainteresowań młodzieży sprawami lotnictwa i nie zachęcimy jej, by za cel swych studiów i za swój zawód wybrała lotnictwo?

Wspaniałym środkiem zmierzającym do tego celu, jest modelarstwo lotnicze, które obejmuje takie działy, jak: wykonywanie modeli szybowców z papieru i tektury lub ze sklejk i drzewa, budowa w pewnej skali modeli samolotów, budowa latających modeli samolotów, wodnosamolotów, wiropłatów i t.p. z napędem gumowym lub silniczkami benzynowymi; próbowanie tych modeli w locie i specjalne zawody modeli latających. Niewątpliwie każdy chłopiec, który lubi majstrować czy budować coś nowego, znajdzie tu obszerne pole do popisu i wiele radości. Trzeba tylko pokazać młodzieży tę drogę, ułatwić jej pracę przez zaopatrzenie w narzędzia, materiały i wskazówki, a wynik będzie pewny. Młodzież masowo pozna i pokocha lotnictwo i będzie później tworzyć w wieku starszym na szczeblach wyższych, jak szybownictwo i lotnictwo motorowe, wiedza lotnicza i technika konstrukcyjna.

W jaki sposób Z.H.P. chce przeprowadzić popularyzację lotnictwa wśród swych członków?

Najmłodsze szeregi harcerskie, to drużyny zuchów, chłopców w wieku od lat 7 do 11. Ale i tacy mali chcą się bawić "w lotników", chcą coś budować. Damy im oczywiście najprostsze, wycinane z kartonu nożyczkami modele, i następnie klejone, jak inne tego rodzaju zabawki. Jeśli to będą modele samolotów prawdziwych, wykonane w pewnej skali, chłopiec pozna ich części składowe, jak kadłub, skrzydła, podwozie, stery, śmigło, ich proporcje i rozstawienie - jeśli zaś będą to modele szybowców, wyrzając je z ręki czy z pręcy pozna poza tym podstawowe zjawiska lotu, jak szybkość, siła nosna i t.p.

Dla przeprowadzenia tego programu, który śmiało może być powszechnym, należy wydrukować centralnie odpowiednią ilość arkuszy modeli i rozesłać drużynom do wykonania. Zainteresuje to młodzież do tego stopnia...

Harcerzom, to jest chłopcom w wieku ponad lat 11 udostępni się modelarstwo lotnicze ze wszystkimi jego rodzajami, które stanowią miniaturę dzisiejszego lotnictwa, oczywiście stopniowo, z uzupełnieniem wiadomości teoretycznych w specjalnych gawędach lotniczych, których opracowaniem zajmuje się Główna Kwatera Harcerzy. Na pierwszy plan pójdą modele szybowców z listewek i papieru o rozpiętości skrzydeł od pół do 1 metra oraz łatwy belkowy model latający samolotu z napędem gumowym. Wykonanie tych modeli należeć będzie do programu powszechnego, który da się wykonać w każdej izbie harcerskiej, prymitywnymi narzędziami, których skompletowanie nie przedstawi specjalnych trudności, należy tylko dostarczyć odpowiednich planów, wskazówek i materiału modelarskiego, w który powinna być zaopatrzona Centrala Dostaw Harcerskich, tak jak to ma miejsce ze sprzętem sportowym, wycieczkowym i t.p. Oczywiście będzie również potrzebna bezpośrednia pomoc instruktorów i przodowników modelarskich, tych wykształca sobie hufce i drużyny harcerskie w istniejących już modelarniach, lub na specjalnych kursach, względnie w drużynach harcerskich specjalizujących się w lotnictwie. W tym celu drużyny lotnicze urządzą swe izby jako modelarnie lotnicze, celowo wyposażając je w urządzenia i narzędzia oraz materiał. Wykonują też one większe modele szybowców o rozpiętości 1 do 2 metrów i modele samolotów z napędem gumowym.

Puszczając duże modele szybowców w terenach falistych dla osiągnięcia długotrwałych lotów żaglowych, pogłębiają harcerze swe wiadomości z mechaniki lotu i meteorologii i z dojsciem do wieku lat 16 kierowani są do szkół szybowcowych, lub wyjeżdżają tam gromadnie na obozy. Oczywiście nie każdy okaże się dobrym pilotem, ale lotnictwu potrzeba tylu innych fachowców, że wszyscy będą mogli dalej pracować w modelarstwie specjalnym np. budując i obsługując silniczki benzynowe, budując bezogonowce lub wiropląty, modele rakietowe i t.p.

Równocześnie powstaną Harcerskie Kluby Lotnicze, skupiające harcerzy o poważnych zamiłowaniach lotniczych. Będą to instruktorzy harcerscy modelarstwa, piloci szybowcowi wszelkich podkategorii, piloci motorowi i mechanicy płatowcowi i silnikowi.

Kluby te mogłyby się stać harcerskimi ośrodkami wszelkiego sportu lotniczego od modelarstwa przez szybownictwo, motoszybownictwo i pilotaż silnikowy do spadochroniarstwa włącznie, z tym, że szczególny nacisk położony być powinien na trening pilotów, przede wszystkim szybowcowych. Pilot bowiem, który nie lata, przestaje nim być i pieniądze społeczne włożone w jego wykszolenie, giną.

A przecież trening szybowcowy przy użyciu wyciągarki jest bardzo tani i co jeszcze jest ważne, dostępny dla szybowników wszędzie, gdzie powstanie szybowisko płaskie - a więc prawie przy każdym miasteczku gdzie pracują i żyją młodzi piloci, którzy w ten sposób mają zapewniony trening przynajmniej w sobotnie popołudnia i niedziele. Trenując systematycznie, można być

dzie przeszkolić pilotów podkateg. C na szybowcach wyczynowych, potem akrobacyjnych, dwuosobowych i wreszcie na motoszybowcach. Przeprowadzenie tego programu rozwiązałoby ważną sprawę powszechnego sportu lotniczego, gdyż po zaopatrzeniu klubów w motoszybowce umożliwiłoby się latanie, ze względu na taniość i dostępność wszystkim ludziom pracy.

Pomoc społeczna czy państwowa sprowadza się tu jedynie do stworzenia i dostarczenia typu dobrego motoszybowca i silnika do niego. I w tej dziedzinie Harcerstwo posiada pewne projekty konstrukcyjne, dla urzeczywistnienia ich trzebaby jednak przywrócić do życia istniejące przed wojną Harcerskie Warsztaty Szybowcowe. Celem tych warsztatów byłoby:

- 1- przygotowanie potrzebnych do programu materiałów modelarskich,
- 2- remont szybowców i samolotów sportowych,
- 3- budowa nowych konstrukcji jak szybowiec, motoszybowiec czy słabosilnikowy samolot szkolny,
- 4- przeszkolenie harcerzy na fachowców i majstrów lotniczych.

Od motoszybowców już jeden krok do płatowca słabosilnikowego i takie szkolenie mogłyby przeprowadzić Harcerskie Kluby Lotnicze współpracując ściśle z Aeroklubami regionalnymi pod jednolitym kierunkiem Aeroklubu Rzeczypospolitej Polskiej.

Plan powyższy skonstruowany został jaknajostrożniej, z uwzględnieniem trudnych warunków spowodowanych skutkami wojny, ~~ix~~ i wydaje się całkowicie możliwy do zrealizowania w Harcerstwie, nawet przy skromnym poparciu finansowym ze strony Państwa i społeczeństwa zgrupowanego w Kołach Przyjaciół Harc. przy drużynach lub Harcerskich Klubach Lotniczych.-